

Deræfter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 619 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 637.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Koch): Da det ikke er længe siden, vi havde første Behandling af dette Lovforslag, tror jeg at kunne fatte mig i stor Korthed og henvise til det, der blev udtalt saa vel fra den ene som den anden Side ved første Behandling, og jeg kan derfor straks gaa over til nærmere at omtale de Ændringsforslag, som ere stillede. Ligesom tidligere har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, og det er paa Flertallets Vegne, jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Lige over for den Maade, hvorpaa Sagen nu er kommen til os fra Folketinget, idet dette har vedtaget Lovforslaget ganske overensstemmende med det, som af Tinget blev vedtaget ved eneste Behandling forrige Aar, har Flertallet her i Tinget forment, at vi maatte gaa frem paa samme Maade og altsaa føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det kom fra den højtærede Minister. Der er dog en Tilføjelse, som vi have ment at maatte gøre til Regeringens Forslag, og det er en Tilføjelse, som Flertallet tillægger den allerstørste Vægt og Betydning. Det er Ændringsforslaget under Nr. 14, som i Overensstemmelse med, hvad Flertallet i denne Sal tidligere har vedtaget, fastholder, at hele denne Lov kun maa betragtes som et Forsøg, og at Loven derfor vil være at underkaste en Revision inden fem Aar efter dens Ikrafttræden. Fører da Revisionen ikke enten til en Forlængelse af Loven eller til en ny Lov, bortfalder Bestemmelsen i Lovens §§ 1—9, 11 og 13. Flertallet tillægger, som alt bemærket, dette Ændringsforslag den allerstørste Betydning og har det Haab, at den højtærede Minister i denne Henseende vil støtte Flertallet under Sagens videre Gang.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 3 omhandler det gamle Spørgsmaal, som har voldt saa megen Strid mellem Tingene, Spørgsmaalet om, hvor meget vedkommende Landarbejder selv skal indskyde i den paa-gældende Ejendom. Folketinget har vedtaget, at det skal være en Tiendedel, vi have i Overensstemmelse med, hvad der tidligere fra vor Side er gjort gældende, ment, at det bør være en Femtedel. Derpaa gaar Ændringsforslaget altsaa ud. — Til § 4, som angaar Jordloddernes Størrelse, have vi stillet Forslag om, at Størrelsen bliver den tidligere af os vedtagne, som stemmer med det, Landbokommissionen i sin Tid ansaa for rigtigt. — Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 til § 6 gaa ud paa at genindsætte den Bestemmelse, vi have ment at være naturlig, at naar et Sogneraad mener, at der ikke i Kommunen er Trang til flere Jordlodder, kan man ikke med Billighed forlange af Sogneraadet, at det skal medvirke til at skaffe saadanne Jordlodder til Stede. Selvfølgelig er Sogneraadets Mening dog ikke absolut endelig afgørende. Der maa i den Henseende kunne iværksættes Paaanke til Amsraadet, der da tager endelig Bestemmelse i dette Spørgsmaal.

Ændringsforslaget til § 7 under Nr. 5 tillægger Flertallet den allerstørste Betydning, idet man nemlig mener at maatte fastholde, at Kommissionens Formand maa være berettiget til, naar han har Formodning om, at den Pris, der opgives af vedkommende Landarbejder og godkendes af Sogneraadet, dog alligevel ikke svarer til Ejendommens virkelige Værdi, da at kunne foranledige foretaget Taksation af Ejendommen i Overensstemmelse med Reglerne i Lov 19de Marts 1869. Vi have ogsaa ment, at Omkostningerne derved skulle afholdes af Statskassen. Det er efter vor Formening ganske nødvendigt at fastholde en saadan Bestemmelse, som ikke var nødvendig tidligere, da Kreditforeningernes Mellemkomst foresloges benyttet, og hvor der altsaa altid maatte foreligge Taksation. Da dette er bortfaldet, anse vi det for uforsvarligt, at Staten skal modtage en Ejendom, hvis Laaneværdi man ikke er sikker paa er rigtig, og man maa derfor eventuelt være berettiget til at lade Taksationen foregaa, hvis Kommissionens Formand anser dette for rigtigt. — Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa at stryge en ny Bestemmelse, som er optagen i Folketinget, og som gaar ud paa, at Statens Sikkerhed for Laanet skal staa tilbage for en mulig Arvefæsteafgift, der hviler paa Ejendom-